

Gældende formulering.

§ 13. Såfremt en hund bider sagesløs person eller på anden måde volder ham skade på person eller ejendom, er besidderen pligtig at erstatte skaden og at udrede godtgørelse for svie og smerte, lyde og vansir, hvorhos besidderen straffes med bøde.

Stk. 2. Har hunden tidligere forårsaget skade, hvorfor dens daværende besidder er ifaldet bøde- eller erstatningsansvar i henhold til dom, vedtagelse eller forlig, skal politiet (i København politidirektøren og uden for København politimesteren) pålægge besidderen at lade hunden dræbe, når den ikke bestandig holdes bundet eller indelukket eller forsynet med forsvarlig mundkurv. Tilsvarende pålæg kan meddeles besidderen af en hund, der viser sig bidsk eller glubsk eller har den vane at forulempe folk ved på gader, veje, stier eller pladser m. v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper husdyr i ejendom eller på marken. Når sådant pålæg er meddelt, er besidderen pligtig at underrette politiet, så snart hunden overflyttes til en anden kommune.

Stk. 3. Hunde, der angriber husdyr, navnlig får og lam, i ejendom eller på marken eller vildt i forsvarlig indhegnet dyrehave eller forsvarlig indhegnet vildtreservat, kan nedskydes. Bestemmelserne i § 7 i lov nr. 53 af 25. marts 1872 om mark- og vejfred om forudgående forsøg på at optage hunden og om underretning til hundens ejer finder i dette tilfælde ikke anvendelse.

Stk. 4. En hund, der strejfer om på anden mands grund, kan nedskydes, såfremt hundens besidder forud er advaret; er besidderen ukendt, er nedskydning tilladt, såfremt det kan godtgøres, at hunden tidligere i løbet af det sidste år er truffet omstrejvende på anden mands grund.

§ 14. Personer, der for dyrplageri i medfør af straffelovens § 196 eller for overtrædelse af lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr anses med højere straf end bøde, må ikke holde hund uden politiets tilladelse; sådan tilladelse er også nødvendig, når nogen for overtrædelse af de nævnte bestemmelser er anset med straf af bøde for uforvarlig behandling af hunde. Er straffen

Forslaget.

9. § 13, stk. 1, affattes således:

„Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.“

10. I § 13, stk. 2, 1. pkt., udgår „bundet eller“.

11. § 13, stk. 3 og 4, ophæves.

(Den i bemærkningerne omtalte bestemmelse i § 14 i lov nr. 107 af 31. marts 1953 om mark- og vejfred, der herefter vil finde anvendelse, er sålydende:

„1. Uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrejvende hunde og katte har den optagelsesberettigede ret til på hensigtsmæssig måde at fjerne fra sin grund og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer. Den der var besidder af dyret, kan fordrø det beskadigede eller dræbte dyr udleveret mod betaling af erstatning for voldt skade. For dræbte eller beskadigede dyr skal der ikke betales optagelsespenge eller ufreds bøder.

2. Nedskydning eller anden direkte på drab af dyret sigtende fremgangsmåde må dog kun anvendes, når dyrets besidder i forvejen indenfor det sidste år er advaret. Er besidderen ukendt, kan advarsel indeholdende en kort beskrivelse af det pågældende dyr ske gennem et på egnen udbredt dagblad. Advarsel er dog uforuden, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

3. Med hensyn til dræbte eller beskadigede dyr vil i øvrigt de i §§ 6, 8, 9 og 10 fastsatte bestemmelser vedrørende optagne dyr være at iagttage i den udstrækning de er anvendelige.“)

12. § 14, stk. 1, og stk. 2, 2. pkt., ophæves, og stk. 2, 1. pkt., ændres til stk. 1.

(Den i bemærkningerne omtalte bestemmelse i § 19 i lov nr. 256 af 27. maj 1950 om værn for dyr, der herefter finder anvendelse, er sålydende:

„Den, der ved dom findes skyldig i mishandling af dyr, såvel som den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i dyr-